எகிப்தியன் இஸ்லாமிக் ஜிஹாத்' என்று ஒரு புரட்சிகர அமைப்பு, எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் உயிருடன் இருந்தது. கொஞ்சம் தீவிரமாகக்கூட இருந்தது என்று சொல்லவேண்டும். இந்த அமைப்பைத் தோற்றுவித்தவர், ஒரு டாக்டர். போலி டாக்டரோ, காயகல்ப டாக்டரோ அல்ல. படித்துப் பட்டம் பெற்ற ஒரு நிஜமான மருத்துவர். அவரது குடும்பத்தில் அவரைத் தவிரவும் நிறைய டாக்டர்கள் இருந்தார்கள். அவரது தாயார் ஒரு காலத்தில் பாகிஸ்தானுக்கான எகிப்து தூதராகவே பணியாற்றியவர். எகிப்தில் மிகவும் புகழ்பெற்ற குடும்பம் அவர்களுடையது.

ஏனோ, இந்த டாக்டர் மட்டும் கொஞ்சம் வேறு மாதிரியானவராக இருந்தார். ஒசாமாவைக் கவர்ந்த 'இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம்' என்கிற சித்தாந்தம் இந்த டாக்டரையும் கவர்ந்தது. அதனால்தான் வைத்தியம் பார்த்த நேரம் போக, ஜிஹாத் காரியங்களுக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்.

இந்தப் பக்கம் ஆப்கனிஸ்தானில் சோவியத்துக்கு எதிரான யுத்தத்தை ஒசாமா நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பக்கம் எகிப்தில், அதிபர் அன்வர் சதத்தைத் தீர்த்துக் கட்டும் ஒரு பெரிய ப்ராஜக்டைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, திரிந்துகொண்டிருந்தார் மேற்படி டாக்டர். ஓரிரு முறை முயற்சி செய்து சரியாக நடக்காத வருத்தத் தில் இருந்தவர், ஆப்கனிஸ்தானில் நடக்கும் யுத்தம் குறித்துக் கேள்விப்பட்டு, ஏதோ தம்மாலான உதவி என்று நினைத்து, ஒசாமாவுக்குக் கொஞ்சம் பணம் அனுப்பிவைத்தார். பணத்துடன் கூடவே ஒரு கடிதமும்.

அந்தக் கடிதம்தான் ஒசாமாவை முதலில் ஈர்த்தது. அழகான அரபு மொழி. இலக்கண சுத்தமான எழுத்து. மேலான உணர்ச்சிவேகம். ஒரே நோக்கம்; ஒரே சிந்தனை. போதாது?

யார் இந்த டாக்டர்? என்று பெயரைப் பார்த்தார். முடிந்தால் சந்திக்கலாம் என்று, பதிலுக்கு ஒரு கடுதாசி போட்டுவிட்டு வேலையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

பின்னால் 1985-ம் ஆண்டு வாக்கில்தான் அவர்கள் சந்திப்பு நடந்தது. ஆப்கன் காடுகளின் அரை இருளில், கடும் குளிரெடுத்த ஒரு நள்ளிரவுப் போதில் டாக்டரும் ஒசாமாவும் சந்தித்துத் தோளோடு தோளணைத்துத் தங்கள் அன்பைப் பரிமாறிக்கொண்டார்கள்.

"என் பெயர் ஜவாஹிரி" என்றார் டாக்டர் ஐமன் அல் ஜவாஹிரி. ஐமன் என்பது அவரது பூர்வீகமான ஏமன் நாட்டைக் குறிக்கும் பதம்.

இந்த முதல் சந்திப்பில் அவர்கள் என்ன பேசினார்கள், எப்படிப் பழகினார்கள் என்பது குறித்த ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை. ஆனால், இந்தச் சந்திப்புக்குப் பிறகு ஜவாஹிரி தன் வசிப்பிடத்தையே, ஆப்கனிஸ்தானுக்கு மாற்றிக்கொண்டுவிட்டார் என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

ஜவாஹிரி முறையான போர்ப்பயிற்சி பெற்றவர். அல் காயிதாவில் இணைந்ததும் அவர் செய்த முதல் காரியம், கெரில்லா யுத்தம் மட்டுமே அறிந்திருந்த ஒசாமாவுக்கு, ஒழுங்கான போர்ப்பயிற்சி அளித்ததுதான். நவீன ஆயுதங்கள் அனைத்துடனும் அவருக்கு மிக நல்ல பரிச்சயம் இருந்தது.

பெரிய பெரிய துப்பாக்கிச் சனியன்களையெல்லாம், பூனைக்குட்டியைத் தூக்கிக் கொஞ்சுவது போலக் கையாளக் கூடியவராக இருந்தார். குண்டுகள் தயாரிப்பது, வரைபடங்கள் தயாரிப்பது, வரைபடங்களை வைத்துக்கொண்டு இடங்களை அடையாளம் காண்பது, பீரங்கிகள் போன்ற கனரக ஆயுதங்களைக் கையாள்வது, உலகின் எந்தெந்த நாடுகளின் கருப்பு மார்க்கெட்டுகளில், என்னென்ன ஆயுத மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும், எங்கே சல்லிசான விலையில் கிடைக்கும், எந்தச் சரக்கு நல்ல சரக்கு, எது கெட்ட சரக்கு என்று முகர்ந்து பார்த்தே அடையாளம் காண்பது என்று ஏகப்பட்ட கலைகளில் வல்லுநராக இருந்தார்.

அப்படிப்பட்ட ஆசாமியிடம், ஒசாமா தமது புதிய குழந்தையான அல் காயிதா குறித்து விவரித்தபோது, பதில் பேச்சே இல்லாமல் உடனே இணைந்துவிடச் சம்மதித்தவர் ஜவாஹிரி. ஒசாமா அப்படி என்ன சொன்னார் என்பது இங்கே முக்கியம்.

"அல் காயிதா என்பது ஒரு பிராந்திய ராணுவமல்ல. இது ஒரு சர்வதேச ராணுவமாக இருக்கவேண்டும். உலகம் முழுவதும் நாம் பரவியாகவேண்டும். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் நமக்கொரு தளம் இருக்கவேண்டும். அர்ப்பணிப்பு உணர்வுள்ள இளைஞர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து முதலில் சித்தாந்தப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அதன்பின் ராணுவப் பயிற்சி. உளவறியச் சொல்லிக் கொடுப்பது முக்கியம். அடிப்படை மருத்துவ ஞானத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவது அவசியம். உடற்பயிற்சி இன்றியமையாதது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளை அவர்கள் புரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். கொள்கைக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்ய அஞ்சுபவர்கள் இங்கே எட்டிப்பார்க்க வேண்டாம். அல்லாவைத் தவிர, வேறு யாருக்கு அஞ்சுபவனும் எனக்கு வேண்டாம்."

சொல்லப்போனால் ஜவாஹிரி அப்போது ஒரு நெருக்கடியிலிருந்து தப்பிக்கத்தான் ஒசாமாவிடம் வந்திருந்தார். 1981-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 6-ம் தேதி எகிப்து அதிபர் அன்வர் சதத் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஒரு ராணுவ பரேடைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்த அதிபரை, எதிர்பாராத கணத்தில் சுட்டுக்கொன்று சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் சில தீவிரவாதிகள். அன்வரைத் தன் கையால் கொல்லவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே, சில முறை முயற்சி செய்தவர்தான் ஜவாஹிரி என்றாலும், குறிப்பிட்ட சம்பவத்துக்கு அவர் நேரடி காரணகர்த்தாவாக இல்லை. இருப்பினும் எகிப்தியன் இஸ்லாமிக் ஜிஹாத் ஆசாமிகளைத்தான் அரசு வலை போட்டுத் தேடிக்கொண்டிருந்தது. ஆகவே, நாலு வருஷம் ஊர் உலகமெல்லாம் சுற்றிவிட்டு, பதுங்க ஓர் இடமில்லாமல்தான் ஜவாஹிரி அப்போது ஒசாமாவைத் தேடி வந்திருந்தார்.

ஆக, ஜவாஹிரிக்கு ஒரு நிழல் வேண்டும். ஒசாமாவுக்கு ஒரு கூடுதல் மூளை வேண்டும். தீர்ந்தது விஷயம். இருவரும் ஒன்றாகிவிட்டார்கள்.

அல் காயிதா என்ன செய்யவேண்டும் என்கிற அடிப்படைத் திட்ட வரைவைத் தயாரித்தவர்கள் மூன்று பேர். ஒசாமா பின்லேடன் ஒருவர். ஷேக் உமர் அப்துர் ரஹ்மான் என்கிற குருட்டு ஷேக் இன்னொருவர். மூன்றாவது நபர் ஜவாஹிரி.

"உலகம் முழுவதும் நாம் இருக்கவேண்டும். அல்லது உலகம் முழுவதும் நம்முடையதாக இருக்கவேண்டும்" என்று இயக்கத்தின் நோக்கத்தை ஒரு வரியில் சொன்னார் ஒசாமா. இதற்கான சித்தாந்தக் கட்டுமானங்களை ஷேக் வகுத்துக் கொடுக்க, ராணுவத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பணியை ஜவாஹிரி எடுத்துக்கொண்டார். அதுநாள் வரை ஒசாமா தனக்குத்தானே உருவாக்கி ஒரு வெற்றியும் கண்டிருந்த கெரில்லா யுத்தப் பயிற்சி மட்டும்தான் அல் காயிதாவின் வீரர்களுக்கு இருந்தது. ஜவாஹிரி வந்தபிறகுதான் முறையான போர்ப்பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன.

இதன் சர்வதேசத் தன்மையை எப்படி நிறுவுவது என்பது குறித்து, ஒசாமா அளித்த விளக்கம் இங்கே மிக முக்கியமானது.

"அல் காயிதா என்பது தனியொரு அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது. அதே சமயம், இதர இயக்கங்களுடன் கூட்டணி வைத்துச் செயல்படும் அமைப்பாகவும் இருக்காது. உலகம் முழுவதும் இயங்கக்கூடிய, நமது சித்தாந்தங்களுக்குப் பொருந்திவரக்கூடிய அத்தனை இயக்கங்களுடனும் நாம் நல்லுறவு கொள்வதில் பிரச்னை இல்லை. ஆனால், அவர்களுடன் கூட்டணி என்றில்லாமல் நமது கிளைப் பிரிவாக அந்தந்த இயக்கங்களே அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் செயல்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய போர்ப் பயிற்சிகள், ஆயுதங்கள், பண உதவி போன்றவற்றை அல் காயிதா செய்யும். அவர்களது சொந்தப்பெயர் அப்படியே இருக்கலாம். ஆனால், செயல்பாடுகள் நம்முடையதாக இருக்கவேண்டும்." - இதுதான் ஒசாமாவின் அடிப்படை எண்ணம்.

இதை எளிமையாகப் புரிந்துகொள்ள இப்படிச் சொன்னால் போதும் : நம் ஊர்ச் சாலைகளில் ஓடும் மாருதி கார்களை தினமும் பார்க்கிறோம். இந்திய கார் என்றுதான் நினைக்கிறோம். ஆனால், சுஸுகி நிறுவனத்தின் பெயரும் ஜப்பானியத் தொழில்நுட்பமும் அதன் அந்தராத்மாவுக்குள் ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறதல்லவா? அந்த மாதிரி. மாமண்டூர் போகிற வழியில் பெப்ஸி கம்பெனியைப் பார்ப்பீர்கள். மாமண்டூரில்தான் அது உற்பத்தியாகிறது. ஆனால், ஃபார்முலா? அது அமெரிக்கச் சரக்கு. இல்லையா? அப்படித்தான் இதுவும்.

முதலில் குறைந்தது ஐம்பது நாடுகளிலாவது அல் காயிதாவுக்குத் தளங்கள் அமைக்கவேண்டும் என்பதுதான் ஒசாமாவின் இலக்கு. கூடவே ஆப்கனிஸ்தான் தவிர, வேறு சில மத்தியக் கிழக்கு தேசங்களில் பயிற்சி முகாம்கள் அமைக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்த விஷயத்தில் மட்டும் "மத்தியக் கிழக்கோடு சுருக்கிக்கொள்ளவேண்டாம்" என்று ஜவாஹிரி சொன்னார். சூடான் போன்ற ஆப்பிரிக்கத் தேசங்களிலும் பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேஷியா போன்ற தூரக் கிழக்கு நாடுகளிலும் அல் காயிதாவுக்கான பயிற்சி முகாம்களை நிறுவவேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. காரணம், உலகம் முழுவதும் நீக்கமற நிறையவேண்டும் என்கிற ஒசாமாவின் கனவு நனவாகவேண்டுமென்றால், பயிற்சி முதற்கொண்டு அப்படியேதான் நடக்கவேண்டும்.

ஆனால், ஒசாமாவுக்கு சூடானைக் காட்டிலும் கொசோவா, செச்னியா, பிலிப்பைன்ஸ், எகிப்து மற்றும் டுனிஷியாவில் தமது பயிற்சி முகாம்களை நிறுவுவதில்தான் ஆர்வம் அதிகம் இருந்தது.

"எங்கெல்லாம் ஆளுங்கட்சிகளுக்கு உள்ளூர்த் தீவிரவாதிகளால் பிரச்னை இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அரசின் ஒத்துழைப்பைச் சுலபமாகப் பெறமுடியும்" என்பது ஜவாஹிரியின் சித்தாந்தம்.

சூடானை அவர் வலியுறுத்தியது இதனால்தான். சூடானின் கதை மிகவும் சோகமயமானது. எப்போதும் உள்நாட்டுப் போர்களும் கல்லடிகளும் கடையடைப்புகளும் குண்டுவீச்சுகளும் அங்கே இருந்தபடியேதான் இருக்கும். அரசாங்கத்துக்கு என்று உருப்படியானதொரு ராணுவம் கிடையாது. வாடகைக்கு அங்கே கொஞ்சம் இங்கே கொஞ்சமென்று, போராளிகளை விலைக்கு வாங்கி அரசாங்க ராணுவமாக அவ்வப்போது பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற அரசே நாளைக்கு இருக்குமா என்று சொல்லமுடியாது. நாளைக்கு வரும் இன்னொரு அரசு, அடுத்த வாரம் இருக்குமா என்று கேட்கக்கூட முடியாது.

இதனை மனத்தில் கொண்டுதான் ஜவாஹிரி, அப்படியொரு யோசனையைச் சொன்னார். சூடான் அதிபரை வளைத்துப்போட்டு, அவர்களுக்கு ராணுவ ஒத்துழைப்பு தருவதாகச் சொல்லி காரியத்தைச் சாதிக்கலாம் என்பது அவர் எண்ணம்.

"முஸ்லிம்கள் கஷ்டப்படும் ஒவ்வொரு இடமாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஆராயவேண்டும். எங்கு உடனே நிவாரணம் தேவைப்படுகிறதோ, அங்கு நாம் செல்லவேண்டியது அவசியம்" என்று ஒசாமா சொன்னார்.

“இருக்கலாம். ஆனால், ஆப்கனிஸ்தானுக்கு வெளியே நாம் நிறுவும் முதல் பயிற்சி முகாம்கள் சிக்கலில்லாமல் நடைபெறத் தொடங்குவது, அதைக்காட்டிலும் முக்கியம். அதனைக் கொண்டுதான் நமது எல்லைகளை விஸ்தரிக்க முடியும். சூடானின் அரசியல் சூழல் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்” என்றார் ஜவாஹிரி.

ஒசாமா சம்மதித்தார். அடுத்தக்கட்ட பணிகள் பரபரவென்று நடந்தேறின. அல் காயிதாவின் உறுப்பினர்களை ஒசாமா மூன்று பிரிவினராகப் பிரித்தார். ஒரு குழு திட்டமிடும் பணிகளை மட்டும் பார்க்கும். அடுத்த குழு களப்பணியில் மட்டும் கவனம் செலுத்தும். மூன்றாவது குழு, அனுபவம்மிக்க மூத்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு. இதில் அரசியல் பிரிவு, மதப்பிரிவு என்று இரண்டு கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன.

சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து, மாற்றங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் சீர்கேடுகளையும் அலசி ஆராய்ந்து, எப்போதும் புள்ளி விவரங்களை விரல் நுனியில் வைத்திருக்கும் அரசியல் குழு, அல் காயிதாவின் சர்வதேசப் பிரிவுகளின் இயக்கத்தையும் கண்காணித்தபடி இருக்கும். இஸ்லாத்துக்கு எதிரான சக்திகள் என்று இனம் கண்டு ஒசாமா யுத்தம் தொடுக்க முடிவு செய்யும் கணத்தில், அதற்கான சாதகமான காலத்தை வகுத்துத் தருவதுடன், தேவையான சமயத்தில் அறிக்கைகள் தயாரித்து வெளியிடுவது, மீடியாவுடன் தொடர்புகொள்வது, பேட்டிகள் தருவது உள்ளிட்ட அத்தனை பணிகளையும் அரசியல் குழு மேற்கொள்ளும்.

மதப்பிரிவின் முக்கியப் பணி, போராளிகளிடையே ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்தி, சர்வஜாக்கிரதையாக அவர்கள் திசைமாறாமல் பார்த்துக்கொள்வது. ஃபத்வாக்கள் வெளியிடுவதும் இக்குழுவின் பணியே. சித்தாந்த வகுப்புகள் எடுப்பது, ஷரியத் சட்டப்படி இஸ்லாமிய தேசங்கள் ஆட்சி புரிகின்றனவா என்று கண்காணிப்பது, மதரஸாக்கள் நடத்தி, குழந்தைகளுக்கு மார்க்கக் கல்வி வழங்குவது போன்றவை உப பணிகள்.

களப்பணிப் பிரிவு என்று சொல்லப்படும் அல் காயிதாவின் ராணுவம்தான் இவற்றுள் மிக முக்கியமானது. ஒசாமாவின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும் தளபதி. அவருக்குக் கீழே லெப்டினெண்டுகள். லெப்டினெண்டுகளின் கீழே முக்கியத் தாக்குதல்களுக்கு அனுப்பப்படும் முதல் நிலை வீரர்கள். அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாம் நிலை வீரர்கள் (இவர்கள் நேரடி யுத்தங்களில் முன்னணி வரிசையில் செல்பவர்கள்.) அதற்கும் கீழே பயிற்சி நிலை வீரர்கள். இவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு மேலே உள்ள உடனடித் தலைமையுடன்தான் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ள முடியும். ஒரு பயிற்சி நிலை வீரர் ஒருபோதும் முதல் நிலை வீரருடனோ, லெப்டினெண்டுடனோ தொடர்பு கொண்டுவிட முடியாது. அதேபோல், முதல்நிலை வீரர் நேரடியாகத் தளபதியைத் தொடர்புகொண்டு பேசிவிட முடியாது. எல்லாமே சிஸ்டமேடிக்.

அல் காயிதா ஆரம்பித்த காலத்தில், அபூ அயூப் என்கிற ஈராக் தேசத்துப் போராளி ஒருவர், அதன் தளபதியாக இருந்தார். அப்புறம் அல் பன்ஷிரி (கிறீ ஙிணீஸீஉலீவீகூஷீவீ) என்பவர் அந்தப் பொறுப்புக்கு வந்தார். மூன்றாவதாக தளபதி பதவிக்கு வந்தவர்தான் முஹம்மது அடீஃப். செப்டம்பர் 11, 2001 சம்பவத்துக்குப் பிறகு நடந்த அமெரிக்க - ஆப்கன் யுத்தத்தின்போது, ஒரு ராக்கெட் தாக்குதலில் அடிபட்டு இறக்கும்வரை அடீஃப்தான் அல் காயிதாவின் தளபதி. அவருக்குப் பிறகு, இன்றுவரை யார் என்று யாருக்கும் தெரியாது.

இது ஒருபுறமிருக்க, இத்தகைய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் துல்லியமாகச் செய்துவைத்த பிறகு ஒரு புதிய, அதி நவீனமான கட்டளையொன்றை ஒசாமா பிறப்பித்தார். ஆரம்பத்தில் ஜவாஹிரிக்கே அது முழுக்கப் புரியவில்லை. ஆனால், புரிந்தபோது வாய் பிளப்பதைத் தவிர, வேறெதுவும் செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது.